

Sygn. akt II K 568/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Łęczycy, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Robert Kobus

Protokolant: sekr. sąd. Małgorzata Góralska

z udziałem Prokuratora Przemysława Pokory

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 07 kwietnia 2016r., 02 czerwca 2016r., 08 grudnia 2016r. w Ł.,

sprawy **J. O. (1)**, c. W. i M. z domu J., ur. (...) w Ł.,

oskarżonej o to, że: w dniu 16 sierpnia 2011 roku w Ł., woj. (...) dokonała zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 20 000 złotych na szkodę J. R. i M. M. (2) w ten sposób, że kwotę tę z konta pokrzywdzonych, do którego miała dostęp jako pracownica Punktu Agencyjnego (...) przelała na swoje konto nr (...), z którego następnie wypłaciła je w dniu 18.08.2011 r. za pomocą karty debetowej numer (...),

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.

orzeka:

1. oskarżoną J. O. (1) uniewinnia od popełnienia zarzucanego jej czynu,
2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonej J. O. (1) kwotę 788 (siedemset osiemdziesiąt osiem) złotych, tytułem zwrotu poniesionych kosztów obrony z wyboru,
3. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. orzeka, iż koszty procesu w niniejszej sprawie ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 568/15

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Brzezinach oskarżył J. O. (1) o to, że:

w dniu 16 sierpnia 2011 roku w Ł., woj. (...) dokonała zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 20 000 złotych na szkodę J. R. i M. M. (2) w ten sposób, że kwotę tę z konta pokrzywdzonych, do którego miała dostęp jako pracownica Punktu Agencyjnego (...) przelała na swoje konto nr (...), z którego następnie wypłaciła je w dniu 18.08.2011 r. za pomocą karty debetowej numer (...),

- tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych na rozprawie głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

J. O. (1) od 2007r. pracowała jako kasjerka w agencji banku (...) w Ł. przy ulicy (...), prowadzonej przez D. R. (1). Do jej obowiązków należało m. in. przyjmowanie wpłat gotówkowych, wypłat środków. Jednym z klientów agencji (...) była J. R. i żyjąca wówczas jej matka M. M. (2). Obie wymienione osoby miały w banku (...) konta i lokaty. Konto o nr (...) należało do M. M. (2) (była pierwszym właścicielem) i J. R. (była drugim właścicielem). Z uwagi na stan zdrowia

konto to obsługiwała J. R., to ona przychodziła do agencji banku przy ul. (...) i dokonywała wypłat, wpłat, ruchów środkami. W powiązaniu z numerem rachunku bankowego opisanego powyżej J. R. w dniu 06.04.2011r. założyła lokatę terminową na kwotę 20.000 zł prowadzoną na rachunku technicznym (...).

Dowody: wyjaśnienia oskarżonej J. O. (1) k. 117 – 117v, zeznania D. R. (1) k.63-64, częściowo zeznania J. R. k.51v-53, historia operacji na rachunku bankowym k.70, wtórniki potwierdzenia lokat terminowych k.70, pismo z banku k.34, umowa rachunku bankowego k.77.

J. R. w roku 2011r. prowadziła inwestycją związaną z zakupem i budową domu. Z tego powodu w tym roku dokonywała dużych wydatków, część pieniędzy pobierała gotówką z agencji banku (...). Agencje zgodnie z zasadą przyjętą przez ten bank mogły dokonywać wypłat środków do sumy limitu ustanowionego dla danej karty bankomatowej, a przelewów do sumy 5.000 zł. Z uwagi na duże kolejki w siedzibie banku (...) w Ł. wielu klientów po wypłaty udawała się do opisanej wyżej agencji, w tym po wypłaty sum przekraczających kwoty limitów kart. Dokonywano tego w sposób przyjęty przez właścicielkę agencji (...), że klient podpisywał polecenie przelewy kwoty w wysokości jaką chciał wypłacić na konto D. R. (1) lub kasjera J. O. (2). Klientowi wydawano z kasy agencji żadaną sumę bez potwierdzenia jej przyjęcia. Następnie by uzupełnić brakującą kwotę w kasie agencji (...) lub J. O. (1), w zależności od tego na czyje konto klient wystawił polecenie przelewu, dokonywała wypłaty kwoty ze swojego konta kartą bankomatową z terminala banku w wysokości wydanej klientowi i dalej kwotą tą uzupełniała kasę agencji. Podobna praktyka była stosowana w innych agencjach tego banku.

Dowody: wyjaśnienia oskarżonej J. O. (1) k. 117 – 117v, zeznania D. R. (1) k.63-64, częściowo zeznania J. R. k.51v-53, historia operacji na rachunku bankowym k.70, potwierdzenia przelewu k.78, historia rachunku oskarżonej k.27-76 zbioru „A”.

W dniu 16 sierpnia 2011r. J. R. wraz z mężem przyszli do placówki agencji banku prowadzonej przez D. R. (1). Pokrzywdzoną obsługiwała oskarżona i właścicielka. J. R. chciała wypłacić kwotę 20.000 zł. Dla tego celu zerwała lokatę terminową prowadzoną na rachunku technicznym (...) i powiązaną z rachunkiem prowadzonym dla niej i jej matki o nr (...). Po podpisaniu przez pokrzywdzoną polecenia zerwania depozytu, J. R. podpisała polecenie przelewu kwoty 20.000 zł z rachunku o nr (...) na rachunek kasjerki agencji (...) o nr (...). Oskarżona wypłaciła z kasy agencji pokrzywdzonej kwotę 20.000 zł, którą ta odebrała i opuściła agencję bez składania żadnych zastrzeżeń. Po zaksięgowaniu tej kwoty na rachunku oskarżonej ta wypłaciła 20.000 zł z terminala banku znajdującego się w agencji w kwotach po 5.000 zł za pomocą swojej karty debetowej o nr (...), po czym kwotą tą uzupełniła kasę agencji. J. R. po ponad czterech latach stwierdziła, że brakuje jej sumy 20.000 zł i zgłosiła skargę do banku, kwestionując zarówno zerwanie lokaty, jak i polecenie przelewu kwoty 20.000 zł na konto oskarżonej. Sama pokrzywdzona jeszcze przez sierpiem 2011r. dokonywała podobnych wypłat z tej agencji z wykorzystaniem rachunku oskarżonej, np. na kwotę 6.600 zł w dniu 04.08.2010r.

Dowody: wyjaśnienia oskarżonej J. O. (1) k. 117 – 117v, zeznania D. R. (1) k.63-64, historia operacji na rachunku bankowym k.70, historia rachunku oskarżonej k.27-76 zbioru „A”, potwierdzenia przelewu k.78, k.39v, potwierdzenie zerwania lokaty terminowej k.78 k.39-40, opinia biegłego z zakresu badania pisma ręcznego k.79-104.

Oskarżona J. O. (1) ma 34 lata, jest mężatką. Posiada wykształcenie wyższe, z zawodu jest finansistką, obecnie nigdzie nie pracuje, nie osiąga dochodów. Nie była wcześniej karana.

Dowody: wyjaśnienia oskarżonej k. 51, karta karna k.45.

Oskarżona J. O. (1) w toku całego postępowania konsekwentnie nie przyznawała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. W postępowaniu sądowym oskarżona złożyła wyjaśnienia, w których podkreślała, że dokonała przelewów i wypłaty środków zgodnie z dokumentacją banku, ale wcześniej z kasy wypłaciła pokrzywdzonej żadaną przez nią sumę, a ta sumę tą odebrała. Polecenie przelewu na jej rachunek i zerwanie lokaty własnoręcznie podpisała pokrzywdzona. Wyjaśnienia oskarżonej w całości polegają na prawdzie, jej relacja nie tylko nie zawiera żadnych ułomności (jest spójna, logiczna, pozbawiona wewnętrznych sprzeczności), ale przede wszystkim znajduje należyte

oparcie w materiale dowodowym, w szczególności w opinii biegłego z zakresu badań porównawczych pisma ręcznego, zeznaniach D. R. (1), dokumentacji bankowej. Wnioski biegłego P. G. w całości potwierdzają linię obrony oskarżonej. Dodatkowo jak wynika z zeznań świadka R., opinii wspomnianego biegłego, pokrzywdzona już wcześniej dokonywała podobnych operacji z wykorzystaniem tej placówki agencyjnej, czemu też zaprzeczała.

Zeznania świadka D. R. (1) należy uznać za wiarygodne. Są one spójne i logiczne i w pełni korespondują ze zgromadzonym materiałem dowodowym w sprawie. Korelują z wyjaśnieniami oskarżonej, opinią biegłego P. G., znajdują też pełne oparcie w dokumentacji bankowej. W sprawie nie istnieje żaden wartościowy dowód pozostający w opozycji wobec relacji tego świadka.

Zeznania pokrzywdzonej J. R. co do zasadniczych i istotnych dla sprawy okoliczności są nieprawdziwe. Pokrzywdzona podawała nieprawdzie, że w dniu 16 sierpnia 2011r. nie była w placówce agencji (...), nie podpisywała polecenia przelewu kwoty 20.000 zł na konto oskarżonej, że nie odebrała tej kwoty z placówki bankowej, że nie zerwała lokaty terminowej na tą kwotę w sierpniu 2011r., wreszcie, że nigdy przed sierpniem 2011r. nie dokonywała wypłat z tej placówki z wykorzystaniem przelewu na konto oskarżonej, nie korzystała z tego konta od 16.08.2011r. do 2014r. W tych zasadniczych aspektach sprawy jej relacja jest sprzeczna z całym pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, tj. z opinią biegłego z zakresu badania pisma ręcznego, zeznaniami D. R., wyjaśnieniami oskarżonej, dokumentacją bankową, jak choćby polecenie przelewu podpisane przez nią w dniu 04.08.2010r. W omawianym zakresie zeznania pokrzywdzonej wobec ujawnionych nowych okoliczności sprawy są labilne, sprzeczne, raz przyznaje, że podpisała polecenie przelewu, po chwili temu zaprzecza, raz mówi, że z konta tego od sierpnia 2011r. do chwili śmierci matki w 2013r. nie korzystała. Myli się ile i w jakim czasie miała lokaty, rachunki bankowe, nie jest pewna wielu szczegółów co do tych rachunków. W ocenie Sądu cała ta sprawa to wynik głębokiego roztargnienia pokrzywdzonej, jej niepamięci po kilku latach faktów z przeszłości. Sam fakt zgłoszenia przez pokrzywdzoną, że brakuje jej sumy 20.000 zł po kilku latach od daty kiedy miała stracić te środki, winien u oskarżyciela zwrócić szczególną uwagę i jej relacja od samego początku winna choćby z tego powodu być poddana głębszej analizie, konfrontacji z innymi dowodami. Gdyby oskarżyciel sięgnął głębiej w historię rachunku pokrzywdzonej to by widział, że podobne przelewy na koncie oskarżonej zdarzały się już wcześniej, a gdyby w sprawie sięgnął po konieczny dowód z opinii biegłego i zweryfikował autentyczności podpisów na dokumentach bankowych i skonfrontował to z tym co mówi pokrzywdzona, to akt oskarżenia w ogóle do Sądu by nie trafił.

Relacja pokrzywdzonej o tym, że prowadziła budowę w tym czasie, ponosiła na ten cel nakłady, korzystała od wielu lat z agencji bankowej D. R., miała tam rachunki bankowe, lokaty, o śmierci jej matki są prawdziwe. Okoliczności te były w sprawie bezsporne, znajdowały szerokie oparcie winnych dowodach, jak zeznania D. R., wyjaśnieniach oskarżonej, dokumentacji bankowej.

Wobec relacji pokrzywdzonej kwestionując złożenie podpisu zarówno pod poleceniem zerwania lokaty, jak i polecenia przelewu na konto oskarżonej, co było kluczowe w tym postępowaniu, w sprawie dopuszczono dowód z opinii z zakresu badań porównawczych pisma ręcznego biegłemu P. G.. Co do tej opinii żadna ze stron nie zgłaszała żadnych zastrzeżeń, również Sąd z urzędu nie dopatrywał się w niej uchybień. Opinia pisemna biegłego tworzy spójną całość, każdy swój wniosek biegły był w stanie uzasadnić i racjonalnie argumentować. Opinia biegłego dodatkowo także znajduje pełne oparcie w dowodach o naturze rzeczowej, osobowej, jest jasna, spójna. Powyższa opinia została przeprowadzona przez osobę mającą odpowiednie kwalifikacje, doświadczenie i wiedzę, a analiza treści opinii świadczy o wysokim stopniu wnikliwości i rzetelności sporządzonych przez biegłego wniosków. W opinii przed sformulowaniem wniosków biegły na podstawie szczegółowej analizy materiału porównawczego i dowodowego wskazuje na podobieństwa i różnice w indywidualnych cechach pisma ręcznego, w odwołaniu do swojej wiedzy specjalnej i doświadczenia sformułował wnioski, które w ocenie Sądu są wiarygodne i nie zostały podważone przez żaden z dowodów zgromadzonych w tej sprawie. Wnioski biegłego znajdują także pełne oparcie w wyjaśnieniach oskarżonej.

Uzupełnieniem w przedmiotowej sprawie opisanych wyżej osobowych źródeł dowodowych są rzeczowe źródła dowodowe. Sąd uwzględnił jako wiarygodne, albowiem są wewnętrznie spójne, jasne. Nie były także kwestionowane przez żadną ze stron postępowania.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Dokonując analizy zebranego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego jednoznacznie można stwierdzić, iż nie pozwala on na przypisanie winy oskarżonej w zakresie zarzucanego jej czynu. Opinia biegłego P. G. w sposób pewny potwierdza, że to sama pokrzywdzona dokonała najpierw zerwania lokaty terminowej 20.000 zł, a następnie poleciła przelanie takiej kwoty na konto oskarżonej. Okoliczności te powiązaniu z tym co mówiła oskarżona i świadek D. R. w sposób pewny potwierdzają linię obrony oskarżonej. Pokrzywdzona chciała wypłacić sumę większą niż mogła wypłacić w bankomacie, a by nie stać w banku chciała skorzystać z pomocy agencji, z którą od dłuższego czasu już współpracowała. Wypłaciła dla siebie sumę 20.000 zł z wykorzystaniem przelewu na konto oskarżonej, a ta jej taką sumę wypłycała z kasy agencji, następnie uzupełniając ją po wypłacie sumy z konta po jej zaksięgowaniu. Z podobnej pomocy zresztą pokrzywdzona w tej placówce już wcześniej korzystała. Po ponad czterech latach nie pamiętając szczegółów doszła do wniosku, że brakuje jej 20.000 zł, co biorąc pod uwagę jej sytuacją majątkową, budzić winno od samego początku zdziwienie. Taką ocenę materiału dowodowego i wnioski na koniec postępowania dowodowego miały wszystkie strony postępowania, w tym Prokurator, który wnosił o uniewinnienie oskarżonej.

Według zasady obowiązującej w procedurze karnej udowodnienie winy oskarżonemu musi być całkowite, pewne, wolne od wątpliwości. Należy zgodzić się z poglądem SN wyrażonym w postanowieniu z dnia 10.03.1995 r., U KZP 1/95 OSNKW 1995/5-6/37, iż obowiązujący kodeks postępowania karnego nie daje podstaw do alternatywnych ustaleń w zakresie przypisanego w wyroku przestępstwa, zaś ciążący na Sądzie obowiązek czynienia ustaleń zgodnych z prawdą oraz obowiązująca w prawie zasada domniemania niewinności wymagają zawsze pewności stwierdzeń co do winy. Przy tak ustalonym w sprawie stanie faktycznym i uzyskanym materiałem dowodowym, nie można w sprawie było przypisać oskarżonej sprawstwa zarzucanego jej czynu.

J. O. (1) zaprzeczyła sprawstwu zarzucanego jej czynu, przedstawiła logiczną i znajdującą odpowiednie oparcie w materiale dowodowym relację, wykluczającą jej winę, co zostało potwierdzone dowodem w postaci opinii biegłego sądowego w zakresie kryminalistycznych analiz porównawczych pisma ręcznego P. G., cieszącej się autorytetem naukowym i stosownym doświadczeniem. Sąd opierając się na wyjaśnieniach oskarżonej oraz opinii w/w biegłego doszedł do przekonania, że materiał zgromadzony w sprawie wyklucza dokonanie ustaleń zgodnych z tezami zarzutu. W świetle powyższego należało orzec jak w sentencji wyroku.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k., stwierdzając, iż koszty procesu ponosi Skarb Państwa oraz zasądził od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonej J. O. (1) kwotę 788 złotych, tytułem zwrotu poniesionych kosztów obrony z wyboru, zgodnie ze złożonym przez jej obrońcę wnioskiem.